

151-07-13

בית משפט המחוזי מרכז בלתי

העדרות:

מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל
היחידה הארצית לחקירות פשיעה ובמילואמות
רח' לב מסח 1 פארק אופק א'
איזור התעשייה הצפוני לוד

בית המשפט המחוזי מרכז
01-07-2013
תוקבל

5418433 - 050
-נד-
מס' 101

המשיב:

באמצעות ב"ב עו"ד אבי עמירם, עו"ד משה יוחאי, עו"ד מירי דדה

הודעת ערר למי ס' 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

מוגש בזה ערר על תחלטה בית משפט השלום ראשלייז (כ"ב חשי שמעון שטיין) בתיק מ"י - 45115-13-06 מיום 30/6/13 (כחלן): "התחלטה".
העתק התחלטה בית משפט קמא ד"ר י"ב כנסת א' ומהוות חלק בלתי נפרד מערר זה.
לציין כי בנוסף להודעת ערר זו תבקש התבקשת להוסיף טיעונים בעל פה ואף להציג חומר סודי לבימ"ש על פי דרישה.

רקע עובדתי:

1. בתאריך 21/6/13 3:14 לערך הוגשה הקורבן למרכז לנפגעות אונס בבית"ח תל השומר שם התלונה בפני קצין תורן כי מ"י שעות קודם לכן עת נמצאה עם החשוד במקום מעצר הבית שלו לצורך בחינת אפשרות שומינג את אחיו העצור בתיק "ברטערי", תפס אותה החשוד בכוח השכיב אותה על המטה ולאחר שהמשיט אותה קיים עימה יחסי מין מלאים בכפייה ובסיוע אפשר לה ללכת.
2. המשיב נעצר בשעה 06:11 במחסן ביצים בו הוא שוחה במעצר בית.
3. בחקירתו טען המשיב כי חכיר את הקורבן דרך אחר וכי נפגשו פעמיים קודם לאירוע. לדבריו בשעה 22:30 הגיעה הקורבן למחסן בו שוחה, עימו היו שניים נוספים, לדבריו הוא וחבריו שתו כוס ויזקה והקורבן שתתה נס קפה, בהמשך החבריו הלכו וחזר החל לדבר עם הקורבן ולאחר מכן החלו גיעות הדדיות, לדבריו עשה לקורבן מסאז' ותוריד לה את מכנסיה ותחתונה ובהמשך קיימו יחסי מין מלאים בהסכמה. לאחר שהגיע לסימקו ביקש לחזור לקיים יחסי מין אך הקורבן אמרה שמאותר לה ועונה לדבריו מדובר בשעה 02:00.
4. מעצרו של המשיב הוארך מעת לעת עד ליום 30/6/13 עת שוחרר בהחלטה בימ"ש קמא למעצר בית.

ואלה נימוקי הערר:

5. העוררת טוען כי שגח בימ"ש קמא בהחלטתו בהסתמכו על בדיקת פוליגרף שנעשתה למשיב שאינה סבילה בדין הפלילי ומהימנותה אינה חדאית ולכן משמשת ככגל חקירתי בלבד. לא רק זאת ותרי המתלוננת אף היא נבדקה בפוליגרף ויצאה דוברת אמת ועובדה זו בלבד מראה את הבעייתיות בהסתמכות על כלי זה.

6. העוררת תטען כי שגה בימי"ש קמא (ס' 9 להחלטתו) וכי העדות הנוספת אליה מתייחס בימי"ש לא רק שאינה סותרת אלא יכולה גם לחזק את התנהלותה של המתלוננת לאחר האונס ומדובר באמירה שיכולה להתפרש בכל צורה.
7. העוררת תטען כי בימי"ש קמא התעלם מחומר הראיות שנאסף בתיק אשר מלמד על התנהלותה של המתלוננת עובר לאירוע המחוקק את מחימתה.
8. העוררת תטען כי מסוכנותו של המשיב אינה מאויינת בהנאי מעצר בית, וכי האירוע בו חשוד המשיב תרחש בעת ששהה בתנאי מעצר בית בתיק אחר.
9. בשולי הדברים בימי"ש קמא ציין כי העוררת לא שקדה על שמרית, לא נותר אלא להסכים עימי ולאפשר לעוררת למצות את החקירה ללא הפרעה או חשש לשיבוש מצד המשיב.

ישראל חזן, דב"ק
ד"ר צוות חקירה
בי"ב העוררת

ישראל חזן